

คณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council-GCC)

เว็บไซต์ www.gcc-sg.org

ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย

วันก่อตั้ง 25 พ.ค.2524

สมาชิก ประเทศในอนุภูมิภาคอ่าวอาหรับ 6 ประเทศ ได้แก่ บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ นอกจากนี้ เมื่อปี 2554 GCC มีมติตอบรับคำขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกใหม่ของจอร์แดนและโมร็อกโกซึ่งมีที่ตั้งอยู่นอกอนุภูมิภาค แต่จนถึงปัจจุบัน GCC ไม่สามารถบรรลุการเจรจาเกี่ยวกับรูปแบบสมาชิกภาพของจอร์แดนและโมร็อกโกได้ ขณะที่เยเมนซึ่งเป็นประเทศในอนุภูมิภาค เคยแสดงความสนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกด้วยเช่นกัน แต่ไม่ได้รับการตอบรับ

เลขาธิการ นายญาซิม มุฮัมมัด อัลบุคัยวี (ชาวคูเวต)

วัตถุประสงค์ GCC หรือที่รู้จักในอีกชื่อว่า คณะมนตรีความร่วมมือเพื่อรัฐอาหรับในภูมิภาคอ่าว (Cooperation Council for the Arab States of the Gulf-CCASG) ก่อตั้งขึ้นตามกฎหมาย GCC ซึ่งลงนามในที่ประชุมระดับประมุขของรัฐรอบอ่าวอาหรับทั้ง 6 ประเทศ ที่กรุงอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เมื่อ 25 พ.ค.2524 ก่อนลงนามในความตกลงทางเศรษฐกิจร่วมกัน (Unified Economic Agreement) ที่กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย เมื่อ 11 พ.ย.2524 และมีพัฒนาการความร่วมมือระหว่างกันมาโดยลำดับ เฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือทางเศรษฐกิจ มาตรา 4 ของกฎหมาย GCC ปี 2524 ระบุวัตถุประสงค์การจัดตั้ง GCC ไว้ดังนี้

- ส่งเสริมการประสานงาน การบูรณาการ และการติดต่อเชื่อมโยงระหว่างรัฐสมาชิกในทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างเอกภาพในหมู่สมาชิก

- เพื่อกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประชาชนของรัฐสมาชิกในด้านต่าง ๆ

- เพื่อจัดทำกฎระเบียบให้สอดคล้องกันในด้านเศรษฐกิจและการเงิน การค้า ศุลกากร การสื่อสาร การศึกษา และวัฒนธรรม

- ส่งเสริมการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรม การทำเหมืองแร่ การเกษตร การพัฒนาทรัพยากรและปศุสัตว์ การจัดตั้งบริษัทร่วมทุน (joint ventures) และส่งเสริมความร่วมมือของภาคเอกชน ซึ่งจะก่อให้เกิดความกินต้อยู่ดีของประชาชนในรัฐสมาชิก

ภารกิจ ในระยะแรก GCC พยายามสร้างระบบพันธมิตรทางการเมืองและความมั่นคงร่วมกันเป็นหลัก โดยอาศัยการฝึกซ้อมการป้องกันภัยทางอากาศ การพัฒนามาตรฐานอาวุธยุทโธปกรณ์ และการฝึกซ้อม การเคลื่อนพลเร็วสำหรับกรณีฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือสมาชิกที่ถูกโจมตี เฉพาะอย่างยิ่งการจัดตั้งกองกำลังร่วม ที่เรียกว่า “กองกำลังโล่พิทักษ์คาบสมุทร” (Peninsula Shield Force) เมื่อปี 2527 เนื่องจากความกังวล เกี่ยวกับความอยู่รอดปลอดภัยจากภัยคุกคาม 2 ประการ ได้แก่ 1) การประกาศนโยบายส่งออกอุดมการณ์ ปฏิวัติอิสลามของอิหร่าน หลังจากอาเยะตุลลอฮ์ รูฮุลลอฮ์ มุซาวี โคหมัยนี โค่นล้มระบอบกษัตริย์ และสถาปนา การปกครองแบบสาธารณรัฐอิสลามขึ้นมาแทน เมื่อปี 2522 และ 2) สงครามอิรัก-อิหร่าน เมื่อปี 2523 ที่ยืดเยื้อถึง 8 ปี ก่อนจะยุติในปี 2531 ปัจจุบัน Peninsula Shield Force มีกำลังพล 30,000-40,000 นาย ประจำการที่ฐานทัพใน King Khalid Military City (KKMC) ใกล้เมือง Hafar al-Batin ทางภาคตะวันออกของ ซาอุดีอาระเบีย ที่ผ่านมามีการส่งกองกำลังดังกล่าวไปปฏิบัติการรักษามันคงและบูรณาภาพแห่งดินแดน ของรัฐสมาชิก 3 ครั้ง ได้แก่ สงครามอ่าวเปอร์เซียปี 2534 สงครามอิรักปี 2546 และการรักษาความสงบ ในบาห์เรนจากเหตุวุ่นวายทางการเมืองเมื่อ มี.ค.2554

ความร่วมมือของ GCC ในปัจจุบัน เฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจค่อนข้างประสบความสำเร็จ มากกว่าความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง และการทหาร ที่สำคัญคือ การก่อตั้งเขตการค้าเสรี (Free Trade Area-FTA) เมื่อปี 2526 การยกระดับความร่วมมือเป็นสหภาพศุลกากร (Customs Union) เมื่อปี 2546 และตลาดร่วม (Common Market) ตั้งแต่ปี 2551 แม้จะมีอุปสรรคจากการที่รัฐสมาชิก GCC ไม่เห็นพ้องร่วมกัน ในประเด็นการจัดเก็บภาษีเงินได้ การทุ่มตลาด และการปกป้องตลาด เฉพาะอย่างยิ่งการจัดแบ่งภาษีเงินได้ ระหว่างรัฐสมาชิก ทำให้ข้อตกลงจัดตั้งสหภาพศุลกากรที่ตั้งเป้าหมายจะเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2550 ถูกเลื่อน ออกไป จนกระทั่งบังคับใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปี 2558 หลังจากมีการเจรจาและเห็นพ้องร่วมกันในประเด็นดังกล่าว

นอกจากนี้ GCC มีความพยายามจะจัดตั้งสหภาพการเงิน (Monetary Union) และใช้เงินตรา สากลเดียว (single currency) ร่วมกันในอนาคต หลังจากจัดตั้งคณะมนตรีการเงิน (Monetary Council) เมื่อ มี.ค.2553 แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการบังคับใช้ข้อตกลงจัดตั้งสหภาพการเงินได้ เนื่องจากมีประเด็น ไม่เห็นพ้องกันเกี่ยวกับการกำหนดกลไกขับเคลื่อนสหภาพการเงิน เช่น ระบบการชำระเงินและการชำระบัญชีร่วม ที่ตั้งธนาคารกลางของ GCC ประกอบกับรัฐสมาชิก GCC แต่ละประเทศยังมีเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการเงิน ภายในประเทศไม่สอดคล้องกัน ส่งผลให้ปัจจุบันรัฐสมาชิก GCC ส่วนใหญ่ยังคงผูกค่าเงินของตนเองกับเงินสกุล ดอลลาร์สหรัฐ มีเพียงคูเวตที่กำหนดค่าเงินโดยใช้ระบบตะกร้าเงิน (Currency Basket) ทั้งนี้ ที่ประชุมสุดยอด GCC ครั้งที่ 40 ที่กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย เมื่อปี 2562 เรียกร้องให้มีการผลักดันการบังคับใช้ข้อตกลงจัดตั้ง สหภาพการเงินของ GCC ให้ได้ภายในปี 2568 แต่ปัจจุบันยังไม่ปรากฏผลเป็นรูปธรรม

โครงสร้างองค์กร

มาตรา 6-16 ของกฎบัตร GCC กำหนดให้องค์กรหลักของ GCC ประกอบด้วย หน่วยงานที่สำคัญ 3 หน่วยงาน ได้แก่

1. คณะมนตรีสูงสุด (Supreme Council) เป็นหน่วยงานสูงสุด ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ในภาพรวมขององค์กร คณะมนตรี ประกอบด้วย ประมุขของรัฐสมาชิก ซึ่งผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นประธาน ตามลำดับอักษรของชื่อรัฐสมาชิกเป็นภาษาอาหรับ ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ บาห์เรน ซาอุดีอาระเบีย โอมาน กาตาร์ และคูเวต โดยจัดประชุมสุดยอดสมัยสามัญเป็นประจำทุกปี อย่างไรก็ตาม อาจมีการจัดประชุมวาระพิเศษได้ หากมีการร้องขอจากรัฐสมาชิกอย่างน้อย 1 ประเทศ และมีรัฐสมาชิกให้การรับรองคำร้องอย่างน้อย 1 ประเทศ องค์ประชุมของคณะมนตรีสูงสุดที่จะทำใหมติที่ประชุมมีผลบังคับใช้ได้อยู่ที่ 2 ใน 3 ของรัฐสมาชิก กล่าวคือ ต้องมีประมุขของรัฐสมาชิกเข้าร่วมประชุมอย่างน้อย 4 ประเทศ จากปัจจุบันที่มีทั้งหมด 6 ประเทศ โดยแต่ละ

ประเทศมีเสียงในการลงมติต่าง ๆ ที่ 1 เสียงเท่ากัน การออกข้อมติที่สำคัญจำเป็นจะต้องได้รับฉันทามติจากรัฐสมาชิกที่อยู่ในที่ประชุม ส่วนการลงมติในประเด็นทั่วไปให้ใช้การลงคะแนนโดยอาศัยเสียงข้างมาก

ในการประชุมสุดยอด GCC ครั้งที่ 19 ที่กรุงอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เมื่อปี 2541 คณะมนตรีสูงสุดมีมติเห็นควรให้จัดการประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษา (Consultative Commission) คั่นกลางระหว่างการประชุมสุดยอด 2 ครั้ง เป็นประจำทุกปี โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าว ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิของรัฐสมาชิก 6 ประเทศ ประเทศละ 5 คน รวมทั้งสิ้น 30 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี รับผิดชอบการศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่คณะมนตรีสูงสุดมอบหมายให้ นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการอีกคณะที่อยู่ในกำกับของคณะมนตรีสูงสุด คือ คณะกรรมการระงับข้อพิพาท (Commission for the Settlement of Disputes) ซึ่งจะจัดตั้งขึ้นชั่วคราว เพื่อแก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ เป็นกรณีไป

2. คณะมนตรีรัฐมนตรี (Ministerial Council) ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศหรือรัฐมนตรีอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของรัฐสมาชิก มีหน้าที่จัดทำนโยบายและข้อเสนอแนะให้คณะมนตรีสูงสุดรับรอง ส่งเสริมและประสานงานการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในทุกสาขา รวมถึงมีหน้าที่เตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการประชุมคณะมนตรีสูงสุดและระเบียบวาระการประชุมดังกล่าว คณะมนตรีรัฐมนตรีจัดการประชุมทุก 3 เดือน และอาจจัดประชุมวาระพิเศษได้ หากมีการร้องขอจากรัฐสมาชิกอย่างน้อย 1 ประเทศ และมีรัฐสมาชิกให้การรับรองคำร้องอย่างน้อย 1 ประเทศ ผู้ดำรงตำแหน่งประธานคณะมนตรีรัฐมนตรี คือ รัฐมนตรีของรัฐที่เป็นประธานการประชุมสุดยอดสมัยสามัญของคณะมนตรีสูงสุด กรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจให้รัฐมนตรีจากประเทศที่จะเป็นประธานการประชุมสุดยอดครั้งต่อไปเป็นประธานคณะมนตรีรัฐมนตรีได้ องค์ประชุมของคณะมนตรีรัฐมนตรีที่จะทำห้มติที่ประชุมมีผลบังคับใช้ได้ อยู่ที่ 2 ใน 3 ของรัฐสมาชิกเช่นเดียวกับกรณีของคณะมนตรีสูงสุด นอกจากนี้ การลงมติของคณะมนตรีรัฐมนตรียังใช้หลักการเดียวกันกับการลงมติของคณะมนตรีสูงสุด

3. สำนักเลขาธิการ (Secretariat-General) ตั้งอยู่ที่กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย รับผิดชอบด้านการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือ การประสานงาน แผนงานและโครงการ ตลอดจนงบประมาณและการทำบัญชีสำหรับการทำงานร่วมกัน รวมทั้งจัดเตรียมรายงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของ GCC ตามท่วงเวลา ผลักดันให้รัฐสมานิกนำข้อเสนอแนะของคณะมนตรีสูงสุดและคณะมนตรีรัฐมนตรีไปปฏิบัติตามการปฏิบัติตามข้อมติ จัดเตรียมรายงาน และผลการศึกษาเมื่อได้รับการร้องขอจากคณะมนตรีสูงสุดหรือจากคณะมนตรีรัฐมนตรี จัดเตรียมการประชุม ระเบียบวาระการประชุม และร่างข้อมติให้แก่คณะมนตรีรัฐมนตรี

โครงสร้างของสำนักเลขาธิการ ประกอบด้วย

3.1 เลขาธิการ เป็นตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดขององค์กร โดยเป็นพลเมืองของรัฐสมาชิก GCC ที่ได้รับแต่งตั้งจากคณะมนตรีสูงสุด โดยการแนะนำของคณะมนตรีรัฐมนตรี มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี และดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้เพียง 2 สมัย

3.2 ผู้ช่วยเลขาธิการ มีทั้งสิ้น 8 คน แต่ละคนอาจได้รับมอบหมายหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบกิจการด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ การทหาร ความมั่นคง มนุษยธรรม สิ่งแวดล้อม กฎหมาย สื่อ วัฒนธรรม การเงินและการบริหาร และการเจรจา นอกจากนี้ ผู้ช่วยเลขาธิการจะรวมถึงหัวหน้าคณะผู้แทน GCC ประจำกรุงบรัสเซลส์ เบลเยียมด้วย โดยทั้งหมดได้รับการแต่งตั้งจากคณะมนตรีรัฐมนตรีตามที่เลขาธิการเสนอ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี

3.3 ผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ ในกำกับของสำนักเลขาธิการ ได้รับการแต่งตั้งจากเลขาธิการ ได้แก่ ฝ่ายกิจการการเมือง ฝ่ายกิจการเศรษฐกิจ ฝ่ายกิจการด้านมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ฝ่ายกิจการทหาร ฝ่ายกิจการความมั่นคง ฝ่ายกิจการด้านกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการ ฝ่ายกิจการการคลังและการบริหาร สำนักงานคุ้มครองสิทธิบัตร หน่วยพัฒนาการบริหาร หน่วยตรวจสอบภายใน ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร คณะผู้แทนถาวร GCC ประจำกรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม และสำนักงานโทรคมนาคมในบาห์เรน

ความสัมพันธ์ไทย-GCC

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับ GCC มีทั้งในลักษณะทวิภาคีและพหุภาคี โดยไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับสมาชิก GCC เป็นรายประเทศ ทั้ง 6 ประเทศ และมีการเยือนระหว่างกันทั้งในระดับทางการและไม่เป็นทางการอย่างสม่ำเสมอ เฉพาะอย่างยิ่งในพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เมื่อปี 2549 ที่มีประมุขและเชื้อพระวงศ์ระดับสูงของรัฐรอบอ่าวอาหรับเข้าร่วมครบทุกประเทศ (ยกเว้นซาอุดีอาระเบียที่ขณะนั้นยังมีปัญหาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย จากกรณีโครงการเครื่องเพชรของราชวงศ์ซาอุดีอาระเบียและกรณีฆาตกรรมนักการทูตและนักธุรกิจชาวซาอุดีอาระเบียในไทย) นอกจากนี้ สมาชิก GCC หลายประเทศ อาทิ บาห์เรน เคยมีบทบาทสนับสนุนและช่วยไทยในการทำความเข้าใจกับโลกมุสลิม เฉพาะอย่างยิ่งในเวทีองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) เกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ว่าเป็นปัญหาจากความพยายามต้องการแบ่งแยกดินแดน มิใช่ปัญหาจากการดำเนินนโยบายกีดกันคนไทยมุสลิม

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ GCC เป็นแหล่งนำเข้าพลังงานและตลาดแรงงานสำคัญของไทย โดยการค้าไทย-GCC เมื่อปี 2567 มีมูลค่า 35,178.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,246,975.28 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ที่มีมูลค่า 34,817.32 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,211,834.72 ล้านบาท) โดยปี 2567 ไทยส่งออกมูลค่า 7,963.25 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (279,279.32 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 27,378.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (967,695.96 ล้านบาท) และไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 19,252.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (688,416.64 ล้านบาท) ขณะที่การค้าไทย-GCC ห้วง ม.ค.-ก.ย. 2568 มีมูลค่า 26,858.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (897,427.14 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับห้วงเดียวกันของปี 2567 โดยไทยส่งออกมูลค่า 6,168.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (203,732.33 ล้านบาท) นำเข้ามูลค่า 20,689.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (693,694.80 ล้านบาท) และไทยยังคงเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า

นอกจากนี้ ไทยเป็นประเทศที่ประชาชนใน GCC ให้ความสนใจในฐานะแหล่งท่องเที่ยวและประเทศที่ให้บริการทางการแพทย์ที่มีค่าใช้จ่ายไม่สูงและมีคุณภาพ ทั้งนี้ การที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีผลประโยชน์ที่สอดคล้องกันดังกล่าว ส่งผลให้สามารถกระชับความร่วมมือระหว่างกันให้ใกล้ชิดต่อไปได้อีกในอนาคต

ความสัมพันธ์ในกรอบพหุภาคี ไทยในฐานะสมาชิกอาเซียนพยายามกระชับความสัมพันธ์กับ GCC ผ่านกรอบการหารือระหว่างอาเซียน-GCC ที่พัฒนามากขึ้น หลังจากนายสุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการอาเซียน พบหารือกับนายอัลดุรเราะห์มาน อัลอะฎียะฮ์ เลขาธิการ GCC ที่สำนักเลขาธิการ GCC ในกรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย เมื่อ ก.ย.2551 โดยทั้งสองฝ่ายตกลงพิจารณาความเป็นไปได้เกี่ยวกับการจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีอาเซียน-GCC อย่างเป็นทางการนอกรอบการประชุมสมัชชาสหประชาชาติที่นครนิวยอร์ก สหรัฐฯ รวมทั้งอาจจัดการประชุมอย่างเป็นทางการในประเทศสมาชิกของแต่ละฝ่าย โดยผลัดกันเป็นเจ้าภาพในอนาคต

ข้อตกลงดังกล่าวได้นำไปสู่การจัดประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน-GCC ครั้งที่ 1 ที่กรุงมานามา บาห์เรน เมื่อ 30 มิ.ย.2552 ซึ่งที่ประชุมมีมติจัดตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Agreement-FTA) อาเซียน-GCC ส่วนการประชุมครั้งที่ 2 ที่สิงคโปร์ ระหว่าง 31 พ.ค.-1 มิ.ย.2553 ที่ประชุมมีมติรับรองแผนปฏิบัติการ 2 ปี (ปี 2553-2555) ของอาเซียน-GCC ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบการดำเนินกิจกรรมและมาตรการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน ในห้วงดังกล่าว ครอบคลุมความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา และวัฒนธรรม

สำหรับการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน-GCC ครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่กรุงมานามา บาห์เรน เมื่อ 26 พ.ย.2556 ที่ประชุมมีมติให้ทั้ง 2 ฝ่ายส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และวิทยาศาสตร์ ภายใต้กรอบการทำงาน 6 สาขา ได้แก่ 1) การค้าและการลงทุน 2) การศึกษา 3) วัฒนธรรมและข้อมูลข่าวสาร 4) ความมั่นคงด้านอาหารและการลงทุนในภาคเกษตร 5) พลังงาน และ

6) การท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังมีมติตอบรับการเสนอตัวเป็นเจ้าภาพของเมียนมา สำหรับการจัดการประชุมระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน-GCC ครั้งที่ 4 ในปี 2557 แต่ไม่ได้จัดการประชุมตามที่กำหนดไว้

ต่อมาที่ประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน (ASEAN Foreign Ministers Meeting-AMM) เมื่อ 28 เม.ย.2560 ที่กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์ เห็นชอบในหลักการให้ไทยในฐานะผู้ประสานงานความสัมพันธ์อาเซียน-GCC ดำเนินการจัดการประชุมระดับรัฐมนตรี ASEAN-GCC ครั้งที่ 4 ที่ไทย ภายในปี 2560 แต่เกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐสมาชิก GCC กรณีซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และ บาห์เรน ประกาศตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับกาตาร์ เมื่อ มิ.ย.2560 ทำให้ไทยไม่สามารถจัดประชุมได้

อย่างไรก็ตาม อาเซียนกับ GCC ยังคงสนใจที่จะส่งเสริมความร่วมมือรอบด้านระหว่างกัน เฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจที่เห็นว่าอีกฝ่ายมีศักยภาพที่จะเป็นคู่เจรจา FTA ในอนาคต โดย GCC ภายใต้การผลักดันของซาอุดีอาระเบีย ริเริ่มจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน-GCC (ASEAN-GCC Summit) ครั้งที่ 1 เมื่อ 20 ต.ค.2566 ที่กรุงริยาด ซาอุดีอาระเบีย โดยมีผู้นำชาติสมาชิกอาเซียน 9 ประเทศ (ยกเว้นผู้นำเมียนมา) ซึ่งรวมถึงนายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีไทย เข้าร่วมประชุมกับผู้นำ GCC 6 ประเทศ การประชุมมุ่งส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนที่สร้างสรรค์ระหว่างอาเซียน-GCC โดยเฉพาะด้านการค้าและการลงทุนที่มีการผลักดันการจัดตั้ง ASEAN-GCC Business Forum เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างภาคเอกชน ด้านความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ ที่ประชุมครั้งนี้ ยังเห็นพ้องกรอบความร่วมมืออาเซียน-GCC (ASEAN-GCC Framework of Cooperation) ปี 2567-2571 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรการและกิจกรรมความร่วมมือที่ทั้งสองฝ่ายจะดำเนินการร่วมกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง การค้าและการลงทุน การแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชน การศึกษา วัฒนธรรม การท่องเที่ยว สื่อ และกีฬา รวมทั้งตกลงให้จัดการประชุมสุดยอดอาเซียน-GCC ทุก 2 ปี ทั้งนี้ มาเลเซียเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน-GCC ครั้งที่ 2 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย เมื่อ 27 พ.ค.2568 อีกทั้งจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน-GCC-จีน เป็นครั้งแรก ในโอกาสเดียวกัน

นายญาซิม มุฮัมมัด อัลบูดัยวี
Jasem Mohamed al-Budaiwi

ตำแหน่ง	เลขาธิการคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (GCC)
สัญชาติ	คูเวต
วันเกิด	22 ก.พ.2511 (58 ปี/ปี 2569)
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสแล้ว มีบุตร 3 คน
การศึกษา	
ปี 2534	- ปริญญาตรี ด้านสื่อสารมวลชน จาก University of Utah รัฐยูทาห์ สหรัฐฯ
ปี 2536	- อนุปริญญา ด้าน Diplomatic Studies จาก University of Oxford สหราชอาณาจักร
ประวัติการทำงาน	
ปี 2534-2535	- ผู้ช่วยเลขานุการ (Attaché) รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศคูเวต
ปี 2536-2540	- เลขานุการตรี สถานเอกอัครราชทูตคูเวต ประจำญี่ปุ่น
ปี 2540-2544	- เลขานุการโท สถานเอกอัครราชทูตคูเวต ประจำออสเตรเลีย - คณะผู้แทนถาวรคูเวต ประจำสหประชาชาติ ณ กรุงเวียนนา
ปี 2544	- เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูตคูเวต ประจำสหรัฐฯ
ปี 2550	- ที่ปรึกษา สถานเอกอัครราชทูตคูเวต ประจำสหรัฐฯ
ปี 2554	- รองหัวหน้าคณะผู้แทนของสถานเอกอัครราชทูตคูเวต ประจำสหรัฐฯ
ปี 2555-2556	- รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศคูเวต
ปี 2556-2559	- เอกอัครราชทูตคูเวต ประจำเกาหลีใต้
ปี 2559-2565	- เอกอัครราชทูตคูเวต ประจำเบลเยียม

ปี 2560-2565

- หัวหน้าคณะผู้แทนคูเวต ประจำองค์การสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือ (NATO)
- หัวหน้าคณะผู้แทนคูเวต ประจำสหภาพยุโรป (EU) และเอกอัครราชทูตคูเวต (non-resident) ผู้มีถิ่นพำนัก ประจำลักเซมเบิร์ก

ปี 2565-ม.ค.2566

- เอกอัครราชทูตคูเวต ประจำสหรัฐฯ

1 ก.พ.2566 -ปัจจุบัน

- เลขาธิการ GCC คนที่ 7

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- ขณะดำรงตำแหน่งทางการทูต ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาลคูเวต เข้าร่วมการประชุมระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่สำคัญ เช่น การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านมนุษยธรรมในเยเมนครั้งที่ 3 เมื่อปี 2564 การประชุมสมานฉันท์ระหว่างประเทศว่าด้วยวิกฤตผู้ลี้ภัยและผู้อพยพแวนูเอลา เมื่อปี 2562 การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเหยื่อความรุนแรงทางชาติพันธุ์และศาสนา เมื่อปี 2561 การประชุมบริสเซลส์ว่าด้วยอัฟกานิสถาน เมื่อปี 2559 การประชุมด้านความหลากหลายทางชีวภาพของสหประชาชาติ เมื่อปี 2557 นอกจากนี้ ยังได้รับรางวัลเอกอัครราชทูตดีเด่น จากสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติของเกาหลีใต้ เมื่อปี 2558 และรางวัลผู้อุปถัมภ์ดีเด่นจาก Asia Society Korea Center ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไรที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือด้านศิลปะ การศึกษา และธุรกิจ ระหว่างประเทศในเอเชียกับประเทศตะวันตก เมื่อปี 2557
- บัญชี X (ทวิตเตอร์) @jasemalbudaivi ตั้งแต่ปี 2554 ปัจจุบันมีผู้ติดตามประมาณ 11,313 คน

(พ.ย.2568)